

Trong chuỗi ngày mang chứng bệnh tâm thần đi lang thang, nhiều cô gái trẻ đã gặp phải những gã hä Sä, bä häm hiäp räi mang thai.

Mät ngày cuối tháng 4-2007, läc läng chäc näng đäa mät cô gái trẻ lang thang vào Trung tâm Đäu däng ngäi täm thän TPHCM täi quän Thä Đäc (sau đây gọi tắt là trung tâm).

Cô gái vốn chỉ cä váy thä cäm, mät đäp nhä thiäu nä trong tranh. Các y, bác sĩ cäa trung tâm chứng thä ngä trong bäng cô gái điên này läi cä mät đäa bä đang täng hänh.

*Năm nä bänh nhän täm thän đang mang thai ở Trung tâm Đäu däng ngäi täm thän TPHCM.
(nhä chäp ngày 24-3-2010)*

Hoang dã ở bệnh viện

Trong ký ức hào hoa, nhộp nhộn, cô gái chết biệt mình tên Vân Roai, 20 tuổi, người Giarai và không nhớ quê quán, gia đình... Khi giúp Vân Roai tắm, họ lý cả trung tâm phát hiện bạn cô ngày càng to, nhũ hoa thâm đen dần nên đưa đi siêu âm. Kết quả, Vân Roai có thai!

“Tôi gặp người ai là tác giả bào thai nhộp nhộn Vân Roai cả lúc đầu, người ngạc” - chị Lê Thị Hằng Vân, một trong nhộp nhộn họ lý lâu năm nhất cả trung tâm, nhớ lại.

Vào trung tâm 7 tháng, Vân Roai chuyển đến. Cô ốm bệnh quẫn quẫn, vạ la hét vạ đập mạnh vào bệnh mình: “Tôi không đẻ, tôi không đẻ!”. Hôm đó là 4 giờ. Trộm ý tưởng trung tâm không dám đẻ nên Vân Roai được đưa đến Bệnh viện Nhân dân Gia Định qua quẫn Bình Thạnh.

Được đưa đi, cô vạ lên cơn đau đẻ vạ nấc cơn điên. Sơ Vân Roai trong cơn điên dữ dội đánh chết đứa con trong bụng, chị Hằng Vân mua bánh mì kẹp thịt đưa cho cô, dỗ dành: “Con nín đi, nín đi, cô thôi đi...”.

Khi tỉnh bệnh viện, giờ vượt cơn đã đi cơn nhộp nhộn Vân Roai không chịu nằm yên. Cô thót lên giãy giụa, đứng giãy chân, la hú hoang dã. Phải vật lộn cùng Vân Roai suốt 2 giờ liền, bác sĩ và nhân viên sinh mổ đón đứa con mới đẻ chào đời.

Một bệnh nặng làm mẹ

Sau khi sinh, Vân Roai không biệt cho con bú. Nhân viên trung tâm phải thay nhau liên tục kiểm soát em bé vào ngực mẹ để họ ngủ yên. Kinh hoàng hơn, nhộp nhộn lúc nhân viên không để ý, Vân Roai nấc cơn, tát vào mặt con. Buồn lòng, trung tâm phải cách ly mẹ con cô. Vài ngày sau khi sinh, đứa bé được đưa về Trại Trại mới cõi Tam Bình - Thủ Đức.

Vân Roai đau sao cũng như phúc họa cho Nguyễn Thị Thanh, bệnh nhân tâm thần cùng trại. Thanh ngạo kẻ lạ cảm nhận mẹ con, đứa bé hiện nay không biệt sống chết ra sao.

Sau nhộp nhộn cơn điên dữ dội, lúc tỉnh táo, vạ ánh mắt buồn rười rượi, chị kẻ lạ biệt kể chuyện mình: “Quê tôi ở Cơn Thôn, tôi như thôn kinh đã không còn nữa. Tôi được mẹ tôi người đàn ông đã có vợ và chung rồi sinh được đứa con gái đặt tên là Hạnh. Tôi bị cảm nhận con khi đi chơi trong một phiên chợ ở thôn Đông Tháp”.

Thanh nhớ lại: Trong phiên chợ hôm đó, do bị móc túi nên chị hoảng loạn. Để có tiền đi xe về nhà, Thanh ngạo đôi bông tai để bán cho tiền vàng nhộp nhộn thấy quẫn áo chết nhếch nhếch, và một không bình thường nên chị tiền đâu ra.

Bác sĩ cảm nhận nén, cơn điên trong Thanh ngạo phát. Thưa đây, 6 kẻ lạ mới đã giết đứa con khi tay chết. Từ đó, Thanh ngạo càng bệnh loạn, đi lang thang khắp các thôn - thành. Một hôm, khi chị đang ngủ vui trên một cây cầu ở nơi thành TPHCM thì được công an đưa vào trung tâm nhộp nhộn.

Khi người điên có bạn

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Sáu, 02 Tháng 4 Năm 2010 22:41

“Tôi điên nên không biết báo với con mình. Vì tôi điên nên người ta mới căm ghét con. Bây giờ mới lúc tỉnh táo, nhớ lại tình con khóc, nhớ lại khuôn mặt nó, tôi chỉ muốn khóc” - giọng chị Tháng l&#c đi trong nỗi căm h&#t.

Khao khát sống gần con

Với người điên, nhà xác nơi họ khi cũng có thể trở thành... “vườn ươm đ&#a đ&#ng”. Đó là trường hợp của chị Nguyễn Thị M&# Linh, hiện sống ở trọ tại trại D&# của trung tâm. Linh cho biết một người đàn ông tên Quang t&# ngoài vào đã lén lút qua đêm với chị ngay trong nhà xác của trung tâm. Sau những cuộc mây mưa, Quang trở nên biết. Linh mang bạn và sinh được một bé gái đặt tên là Nguyễn Thị M&#. Bé M&# hiện đang được nuôi ở Tr&#i Tr&#m&# cô Tam Bình. “Bé được học sinh giỏi đấy! Năm nay bé 11 tuổi, học lớp 5 rồi! Một năm tôi chỉ được gặp bé vài lần, nhớ quá!” - giọng chị buồn vui lẫn l&#n.

Bác sĩ Nguyễn Văn Ng&#i, giám đốc trung tâm, cho biết do trung tâm không có chức năng nuôi trẻ nên tất cả bệnh nhân tâm thần sinh con xong đều phải sống xa con. Trung tâm chỉ có thể đem con gặp nhau khi tâm thần người mẹ ổn định.

Lúc trò chuyện với tôi, đa phần các bệnh nhân đều quy&#t h&# “không còn điên” và khao khát ra công đồng sống gần con. Nhưng một số chị được hỏi thì nói họ có người thân báo lãnh. Tuy nhiên, bác sĩ Ng&#i nêu thắc&#ng đau lòng: nhiều bệnh nhân bỏ gia đình rồi.

“Trong hơn 1.200 bệnh nhân lưu trú ở đây, đến 50% không có người thân thăm nuôi. Đôi khi bệnh nhân nhớ ra địa chỉ nhà mình, trung tâm liên hệ nhưng người thân cũng không chịu đến đón” - bác sĩ Ng&#i buồn bã.

Song, sau quãng đời cùng qu&#n và bị k&#ch nh&#t, người ta vẫn có thể tìm được hạnh phúc. Đó là trường hợp của Vân Roai. Từng người cu&#c đời cô mãi là chủ&#i ngày sống với những căn điên d&#i và nơi họ con không nguôi thì biết ngày vào một ngày cuối tháng 3-2008, người thân của Vân Roai xuất hiện và đưa mẹ con cô trở về quê nhà. Chia tay những người thân tâm thần, tôi thấy mình cũng có được một kết cục may mắn như Vân Roai.

Người điên hai “ch&#ng”

“Hai mẹ tôi” là tên mà các bác sĩ, họ lý ở Trung tâm Điều&#ng người tâm thần TPHCM đặt cho

Khi người diên có bạn

Tác Giả: Saigon Echo số u t m

Thứ Sáu, 02 Tháng 4 Năm 2010 22:41

Một cô gái trẻ đẹp đẽ đã đến đây vào năm 2009. Họ đã đoán cô khoảng 20 tuổi nên đặt tên là “Hai mươi”. Còn tên thật của mình, “Hai mươi” không thể nhớ.

Trong những ngày diên dật đi lang thang, “Hai mươi” bắt đầu hăm hiếp và mang thai nhưng cô không thể biết khi nào đã có mình. Vào trung tâm vài tháng, “Hai mươi” sinh một bé trai. Không lâu sau, người nhà từ Tây Ninh phát hiện cô ở trung tâm, tìm đến và hỏi khi biết cô là sinh con.

Người nhà cho biết tên thật của “Hai mươi” là Châu Thiên Hương, từng là y tá ở Đài Loan và xuất ngoại. Khi đến đây, cô phát điên vì những bất đồng, khó khăn trong đời sống. Sau khi sinh con, người nhà tìm cách đưa cô về VN. Sống với gia đình một thời gian, nhân lúc không ai để ý, Hương bắt đầu nhà phiêu bạt.